

ಹರಿದಾದುವ ಜೀವಂತ ಹಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ‘ಯೆಂತ ರಾಚಾ? ಉಟ ಆಯ್ತಾ? ಇಷ್ಟು ತಡ ಮಾಡಿ ಬಂಡೈ ಹೇಗೆ? ನಾಳಿಯಿಂದ ಬೇಗ ಬರ್ಫೆಕು ಆಯ್ತಾ?’ ಅಂತಲೇ, ‘ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಯೆಂತಕ್ಕೆ ಬಂದೆ? ಹಾಗೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತುಗೊತ್ತು ಇಲ್ಲದೆ ಬರಬಾರದು ಅತೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ?’ ಅಂತಲೇ ‘ಪ್ರಾಣಸೂಖಾ ನೆನು ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಳೇ ಬರಿದು. ಹೋಗೋಣವೇ ಅವರಾವತಿಯ ಕಡೆಗೆ’ ಅಂತ ಆಟದ ದ್ವಾರಾಗು ಹೇಳಲ್ತು ಲೇಳಿ ಇತ್ತಿರುದ್ದು. ಹೆಂಡಿಯ ಮಂಡ ಪೂರ ಬಿಂಗಿ ಆಗಿದೆ ಅಂತ ಎಣಿಕಿದ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳ ಹತ್ತೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೆ ತನ್ನ ರುಂಡ ಚೆಂಡಾಡ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಹೆದರಿ ಸುಮ್ಮಾನಾದ. ಇನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯ ಅವನ ಮಂಡ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದು ಯೆಂತದು ಅಂದ್ರೆ, ಹಿಂದೆಲ್ಲ ತಾನು ಮೇಳಕ್ಕೆ ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಜಪ್ಪೆ ಮುವಿ ಹಾಕ್ಕಿದ್ದ ಅವಳು ಈಗ ನೇಗ್ಯಾಡ್ತು ಕೆಳಿಕೊಡ್ತಾಳೆ! ಯಾವಾಗ ಬತ್ತಿರ್ವಿ ಅಂತ ಸಾ ಕೇಳುದಿಲ್ಲ! ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಯೆಂತ ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು? ಅಂತೆಲ್ಲ ಎಣಿ ಮಂಡ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಆ ತಿರುಗಾಟದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪಾಟ್ರು ಡಲ್‌ ಆಗ್ನಿಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಯಿತು. ಒಂದು ಸರ್ಟಿ ಅಂತೂ ರಾಮನ ಪಾಟಿಗೆ ಮುಖಿವರ್ಣಕೆ ಬರಿತೂ ರಾವಣನ ಪತ್ರಿದ್ದು ಬದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು! ಮೇಳದ ಹಿರಿಯ ವೇಷಧಾರಿ ವೆಂಕಟರಾಯರು, ‘ಮಾಧವಾ ನಿನ್ನ ವೇಷ ಯಾವುದಾ? ರಾಮನದ್ದಾ? ರಾವಣನದ್ದಾ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಆದದ್ದು. ‘ರಾಯರೇ ನಾನು ಸೋತೆ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವರ ಭೂಜದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಇಟ್ಟು ದಿನ(ತುಂಬ) ಕೂಗಿದ(ಅತ್ತ). ರಾಯರು ‘ಯಾಕೆ ಮಾಧವಾ? ಯೆಂತ ಆಯ್ತು?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಅವ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಎಲ್ಲ ಬಿಂಗಿ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿದ ಅವರು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು. ‘ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕೇರಳ ದೇಶದವಳಾ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಅವ ಹೌದು ಅಂತ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ. ಹಾಗಿದ್ದೆ ಹೀಗೆ ಆತ್ಮದೆ ಸೋತೆ’ ಅಂತ ಹೇಳಿದವರೆ ಆಚೆ ಈಚೆ ನೋಡಿ ಮೆಲ್ಲ ಅವನ ಕೆಂಪಿಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದು ಕೇಳಿ ಅವ ದಂಗು ಬಡಿದು ಹೋದ. ‘ಹೌದಾ ರಾಯರೇ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆಗ್ನಿದಾ? ನಾನು ಇದನ್ನು ನಂಬಬಹುದಾ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ‘ಬೇಕಿದ್ದೆ ಇವತ್ತೇ ಮೊದಲ ಪ್ರಸಂಗ ಮುಗ್ಗ ಕಾಢ್ಯೇ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡು. ನಿಗೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಯೆಂಫಾದೂ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗ್ನರೆ’ ಅಂದ್ಪು. ಆವತ್ತಿನ ಆಟದ ಜಾಗಕ್ಕೂ ಅವನ ಮನೆಗೂ ಒಂದು ಗಂಟೆ ದಾರಿ. ಮೊದಲ ಪ್ರಸಂಗ ಮುಗ್ಗ ಕಾಢ್ಯೇ ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿದ ಲೋರಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಸೇಂಕ್ರಾ ಸೇಂಕ್ರಾ(ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ) ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದು. ಅಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಹೆಂಡತಿಯ ನಗು ಅಟ್ಟಿಹಾಸ ಕೇಳಿತ್ವಾ ಉಂಟು. ಶಿಳ್ಳ ಮಾಡದ್ದೆ ಮನೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಮೆಲ್ಲ ಕಿಂಡಿತಿಯ ಸಂದಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ. ಹೆಂಡತಿಯೋಟಿಗೆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಹೆಂಗಸರು ಹಾಗೂ ಮೂರು ನಾಕು ಮಂದಿ ಗಂಡಸರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕಿಶೋರ, ರಾಮ ಭಾಗವತ, ಮೇಳದ ಆಟ ಎಲ್ಲೇ ಆದ್ಮು ನೋಡಿಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಿವ್ಯಭನ್ನೇ ತಿನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ್ದ ವಸತ ಶೆಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ! ಅವರೆಲ್ಲ ರತಿ ಸುವಿದ ತುತ್ತ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಇಡ್ದಾರೆ. ಈಚೆಯು ವಿಬರೇ ಇಲ್ಲ.

‘ದಿವ್ಯ ನಮಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗಂಡಸರನ್ನು ಹಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮನುವುರನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಂಗಿಕೊಳ್ಳಿದನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುಲ್ಲಾ? ತುಂಬ ಥಾಯ್ತೆ ಮಾರಾಯಿ ನಿಂಗೆ’ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಅಂದ್ಪು. ‘ಹೌದೊದು ಗಂಡಸರ ಸೋಕ್ಕ ಮುರೀಬೇಕೂಂತಾದ್ದೆ ನಾವ ಸಾ ಇಂಫಾದ್ದೇ ಮಾಡ್ದೆಯು’ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಹೇಳಿದ್ದು. ‘ಪಾಪ ನಮ್ಮ ಮನೇದ್ದು ಗೋಚರೆಯಲ್ಲಿ ಇರುದೆಲ್ಲ ಹಲ್ಲಿ ಅಂತಲೇ ತಿಳೆಂದಿದೆ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ದಿವ್ಯ ಬಿದ್ದು ನ್ಹಕ್ಕು.